

Életutam

1951 június 26-án születtem a „hepehupás vén Szilágyság” (Ady aligha gondolhatta, hogy Békássy doktornak ezt angolra kell fordítania) Kémer nevű református falujában. Egyszerű földműves szüleim nagy áldozatának és az 1951-ben Romániában is gyógyító útjára indult Penicillinnek, de főképpen a kegyelmes Istennek köszönhetem az életemet. Súlyos gyermekkori tüdőbetegségből épültem fel, pedig 10 éves koromban a korábbi kezelő orvos megkérdezte édesanyámat: eltemették a kisfiút?

Talán betegségem okán inkább a könyveket szerettem, mint a földet és jószágot, és a kötelező nyolc osztály után önkéntesen vállaltam a gimnáziumot, a kötelező katonai szolgálat után pedig még önkéntesebben a kolozsvári teológiai fakultást és a református lelkészi hivatást.

Lelkészi oklevelem 1976-os megszerzése után közel két évtizedet szolgáltam az Érmelléken, csendben, mint aki tudta, hogy a hatalomnak szeme van. 1993-ban meghívott lelkésznek a Nagyvárad-Csillagvárosi gyülekezet. Sajnálatomra, nem találtam meg a helyem a városban. Isten azonban mintha összetévesztett volna valakivel. A forradalom utáni egyházi közéletben a Harangszó újságunk felelős szerkesztője lettem. A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Kalendáriumának szerkesztése is nekem jutott, máig tartó feladatul. Közben hat évig voltam a Lorántffy Zsuzsanna Református Gimnázium tanára és iskolai lelkésze. Volt olyan hónap, hogy 40-szer prédikáltam. Ma is hálás vagyok Tőkés László püspöknek, aki e megbízatásokban támogatott.

Hat év után ismét visszakerültem falura. Paptamási 700 lelkes gyülekezetében szolgálók immáron 13 éve, nem várt nehézségek közepette. Az egyházi ingatlanok visszaszerzéséért és politikai hovatartozásomért egész kálváriát jártam és járok. Az erdélyi kis társadalomban még ellenzékinek számító Magyar Polgári Pártnak, majd az Erdélyi Magyar Néppártnak lettem vezetőségi tagja. Nagy megtiszteltetés számomra, hogy a tekintélyes Történelmi Vitézi Rendnek székkapitánya lehetek.

Számtalan írással igyekeztem a közegyházat szolgálni a Harangszóban és a Kalendáriumban, de megszólaltam néha közéleti kérdésekben is. Néhány szerény versemmel is csak hálámat fejezem ki életem Urának.

A Kalendárium szerkesztőjeként jutottam el 2009-ben özv. Lázárné - Zahn Dalma Enikő nürnbergi szolgatársunk meghívása nyomán a NyEMRLSz németországi tanácskozására. Tisztelettel követem azóta is azon nyugati szolgatársaim tevékenységét, akik elszántan vállalják a diaszpórában élő magyar reformátusság gondozását, akár európai, akár magyar közegyházi ellenszélben is. Ötödik alkalommal vehettem részt idén a tanácskozáson. Meggyőződésem, hogy a NyEMRLSz hivatástudata magaslatán gondolkodik, cselekszik, felekezeti és nemzeti öntudattal. Ezért is örülök annak, hogy e közösség képviselői tiszteletbeli tagként soraikba fogadtak.

Paptamási, 2013. Július 26.